Reformy administracji w Europie w okresie absolutyzmu

SPIS TREŚCI

WSTĘP.
ROZDZIAŁ I. RYS HISTORYCZNY I ZMIANY USTROJOWE XVIII WIECZNYCH MONARCHII
1. Myśl społeczno – ustrojowa i jej przedstawiciele, podstawowa myśl epoki Oświecenia – racjonalizm.
2. Podstawy społeczno – gospodarcze i główne elementy monarchii wczesnofeudalnej, jej rozdrobnienie.
3. Cechy monarchii stanowej.
4. Feudalna monarchia absolutna.
5. Absolutyzm oświecony – początkiem reform.
ROZDZIAŁ II. PRZEOBRAŻENIA W ADMINISTRACJI EUROPEJSKIEJ NA PRZYKŁADZIE POSZCZEGÓLNYCH PAŃSTW
1. Prusy.
2. Anglia.
3. Rosja.
4. Francja.
ROZDZIAŁ III. POLSKA – ZMIANY W STRUKTURZE SPOŁECZNEJ, GOSPODARCZEJ I PAŃSTWOWEJ
1. Polskie Oświecenie i pierwsze reformy.
2. Władza królewska, prawa kardynalne 1768.
> 3. Dzieło Komisji Edukacji Narodowej, Rada Nieustająca oraz inne organy centralne.
4. Ustawodawstwo Sejmu Czteroletniego – Konstytucja 3 maja 1791 r.
A: Organizacja sądów, skarbowość, wojsko.
B: Konstytucja 3 maja 1791r.
a) Ustrój społeczny
b) Ustrój polityczny
c) Straż Praw
5. Upadek Sejmu Czteroletniego – konstytucje grodzieńskie, Targowica.

ZAKOŃCZENIE.
ŹRÓDŁA.
LITERATURA.
SPIS TABEL I SCHEMATÓW.

WSTĘP

W świetle aktualnego stanu nauki państwo typu feudalnego przechodziło kolejne cztery okresy pełne zmian: przez monarchię wczesnofeudalną, okres rozdrobnienia feudalnego, monarchię stanowią i okres monarchii absolutnej aż do momentu powstania absolutyzmu oświeconego.

Każda ze wspomnianych form państwa cechowała się postępem z czasem przechodząc w inną formę.

I tak monarchia wczesnofeudalna wprowadziła pokój wewnętrzny w krajach, gdzie pomoc własna i zemsta rodowa służyła ochronie bezpieczeństwa osobistego. Przyznała także godność ludzką niewolnikom i dokonała wprowadzenia ładu w stosunkach zachodnioeuropejskich.

Prawidłowo po okresie monarchii wczesnofeudalnej następował okres rozdrobnienia feudalnego służący wyzwoleniu sił społecznych. Na ten okres przypadały: rozwój miast, postęp w rolnictwie oraz intensywna aktywność w dziedzinie kultury. W okresie tym nastąpił podział na stany.

Wprowadzenie feudalnej monarchii stanowej przyczyniło się do scementowania zjednoczonego państwa. Jego słabą stroną był podział władzy między monarchię a uprzywilejowane stany w wyniku czego interes narodowy wywierał wpływ na decyzje państwowe.

Monarchia absolutna z kolei z początku torowała drogę postępowi gospodarczemu i rozwojowi sił wytwórczych. W okresie tym rozbudowany został szereg nowych instytucji centralnych i zreorganizowany zarząd lokalny w oparciu o centralizm i biurokratyzm. Zapoczątkowano prace kodyfikacyjne, mające służyć ujednoliceniu prawa. Wkrótce nie do zniesienia stały się w tym czasie stosunki wiejskie, stanowisko monarchy oraz policyjne władze monarchy.

Te i inne czynniki złożyły się na upadek monarchii absolutnej, po której nastąpił

okres absolutyzmu oświeconego. Był on formą obrony monarchii absolutnej przed zagrażającymi jej radykalnymi ideami Oświecenia.

W krajach europejskich w XVIII w. zadaniem zmian ustrojowych, określanych reformami Oświecenia było doprowadzenie ich ustrojów do odpowiedniej postaci. We wszystkich krajach Europy reformy przybierały inną formę, wszędzie jednak przeobrażenia ustrojowe polegały na zwiększeniu atrybutów władzy monarszej.

Otóż druga połowa XVII w. była okresem początkowym kształtowania się monarchii absolutnej w Rosji. Piotr I przeprowadził gruntowne reformy gospodarcze i społeczne, które doprowadziły do umocnienia pozycji szlachty. Stworzył on aparat państwowy oparty na centraliźmie i biurokratyźmie, na kadrach urzędniczych pochodzenia szlacheckiego.
Przywileje Katarzyny II ograniczyły prawa zdobyte przez mieszczan.

Przez cały okres reform we Francji zaznaczał się rozwój kapitalistycznych sił wytwórczych, a siły feudalne mogły zapobiec przewrotowi antyfeudalnemu. To właśnie we Francji najpełniej rozwinęła się doktryna absolutyzmu.

Natomiast administracja w Anglii miała charakter biurokratyczny i podlegała kontroli Parlamentu, który utrzymał się przez cały czas trwania monarchii absolutnej w Anglii. Wynikało to z układu sił społecznych w nim. A stosunki kapitalistyczne ciągle rozwijające się w handlu, przemyśle i rolnictwie czyniły ogromne postępy. Dlatego rządy gabinetowe odpowiadające większości parlamentarnej były popierane przez mieszczaństwo i średnią szlachtę.

W ówczesnych Prusach brakowało spójni między stosunkami społecznymi i ustrojowymi. Jednak miało miejsce przeprowadzenie reform m.in. w dziedzinie wojskowości czy w dziedzinach ekonomicznych związanych z cłami i handlem.

Prusy pozostały jednak zlepkiem ziem i prowincji, który reprezentował drapieżne idee ekspansji terytorialnej.

Wśród państw europejskich wieku Oświecenia również w Polsce miały miejsce rozległe reformy. Łącząc ustrój społeczno-polityczny można ukazać w jaki sposób i w jakim stopniu instytucje państwowe i prawne były zdeterminowane przez stosunku społeczno- polityczne oraz oddziaływały one na przemiany.

Wśród reform państwowych na szczególną uwagę zasługują reformy Sejmu

Wielkiego 1788- 1792 a przede wszystkim konstytucja 3 Maja 1791, bo wiem przekształciły one strukturę polityczną Rzeczypospolitej szlacheckiej w dobrze zorganizowaną monarchię Konstytucyjną.

Polska okresu Oświecenia była jednym z najaktywniejszych ognisk kultury europejskiej, a zrealizowane w Polsce reformy w dziedzinie szkolnictwa poprzez m.in. powstanie Szkoły Rycerskiej 1765, czy Komisji Edukacji Narodowej 1773- były osiągnięciami o charakterze pionierskim.

Liczba stron	68
Nazwa Szkoły Wyższej	Wielkopolska Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna
Rodzaj pracy	licencjacka
Rok oddania	2002

To jest gotowa, obroniona praca. Gdyby chcieli Państwo zlecić napisanie zupełnie nowej pracy, to zapraszamy na stronę pisanie prac - sprawdzony serwis!